

היחוד כוז"ו במוכס"ז כוז"ו.
תדשא הארץ דשא עשב וגו',
כאן הוציאה כח באותם מים
שהתכנסו למקום אחד ושופעים
בתוכו תוף טמירות נסתרת,
ויוצאים בתוכו טמירים עליונים
ועבאות קדושים, שכל אותם בני
האמונה מתקנים אותם בתקון
האמונה באותה עבודת רבונם.

וזה סוד (תהלים קד) מצמיח חציר
לבהמה וגו'. זו בהמה שרוכצת
על אלה הרים, ומגדלים לה בכל
יום אותו חציר, וחציר הזה,
אותם מלאכים שליטים לפי
שעה שנבראו בשני ועומדים
למאכל של הבהמה הזו. בגלל
שיש אש אוכלת אש.

ועשב לעבודת האדם - עשב זה
האופנים האלה וחיות וכרובים,
שכלם מתקנים תוף תקונייהם
ועומדים להתתקן בשעה שבני
אדם באים לעבודת רבונם
בקרבניהם ובתפלה, שזוהי
עבודת האדם. ועשב זה מזמן
ומוכן לעבודת האדם להתתקן
בתקונו פראוי וכשהם מתתקנים
באותה עבודת האדם, אחר כך
יוצאים מהם מזונות וטרף
לעולם, שכתוב (שם) להוציא
לחם מן הארץ. וזהו עשב מזריע
זרע, שהרי חציר לא מזריע זרע,
אלא מזדמן למאכל של אש
קדושה, ועשב לתקון העולם.

וכך זה להוציא לחם מן הארץ.
כל התקונים של בני האדם
שמתקנים את עשב הארץ הזה,
שעבודתם לרבונם לספק על ידם
מאותה ארץ טרף ומזונות
לעולם הזה ולהתברך בני אדם
מברכות של מעלה.

עץ פרי עשה פרי - דרגה על
דרגה, זכר ונקבה. כמו שעץ פרי
מוציא כח של עץ עשה פרי, גם
כאן הוא מוציא, ומיהו? אלה

גליפא שמא דיחודא כוז"ו במוכס"ז כוז"ו.
תדשא הארץ דשא עשב וגו' השתא אפיקת
חילא באנון מיין דאתפנשו לאתר חד
ונגדין בגויה גו טמירו סתימאה. ונפקין
בגויה טמירין עלאין וחיילין קדישין. די כל
אנון בני מהימנותא מתקנן לון בתקוונא
דמהימנותא בההיא פולחנא דמאריהון.

ורוא דא (תהלים קד) מצמיח חציר לבהמה וגו'
דא בהמה דרביעאה על אלה טורין
ומגדלין לה בכל יומא ההוא חציר. וחציר
דא אנון מלאכין שליטין לפום שעתא
דאתפריאו בשני וקיימין למיכלא דהאי
בהמה. בגין דאית אשא אכלא אשא.

ועשב לעבודת האדם עשב דא אלין אופנין
וחיות וכרובים. דכלהו מתקנן גו
תקונייהו וקיימין לאתתקנא בשעתא דבני
נשא אתיין לפולחנא דמאריהון בקרבניהון
ובצלותא דדא איהו עבודת האדם. ועשב דא
אזדמן ואתעמד לעבודת האדם לאתתקנא
בתקוניה פדקא יאות. וכד אנון מתתקנן
בההיא עבודת האדם, לבתר מנייהו נפקי
מזוני וטרפין לעלמא דכתיב (תהלים קד) להוציא
לחם מן הארץ. ודא איהו עשב מזריע זרע,
דהא חציר לא מזריע זרע איהו אלא אזדמן
למיכלא דאשא קדישא. ועשב לתקוונא
דעלמא.

וכך דא להוציא לחם מן הארץ. כל תקונין
דבני נשא דקא מתקנא להאי עשב
ארץ. דפולחנא דלהון למאריהון לספקא על
ידיהון מההיא ארץ טרפי ומזוני להאי עלמא
ולאתברכא בני נשא מברכין דלעיל (דלעילא).

עץ פרי עושה פרי. דרגא על דרגא דכר
ונוקבא. כמה דעץ פרי אפיק חילא דעץ

אותם פְּרוּבִים וְתַמְרוֹת. מה זה תַּמְרוֹת? אלה אותם שעולים בעֶשֶׂן הַקֶּרֶבֶן ומתתקנים יחד עמו ומעמידים [ונקראים] תַּמְרוֹת עֶשֶׂן, וְכֹלֶם קַיְמִים בְּתַקּוּנֵיהֶם לְעַבֹּדֶת הָאָדָם, מה שלא קִים פֶּן הַחֲצִיר, שְׁהָרִי מוֹכֵן לְמַאֲכָל, שְׁכַתוּב (איוב מ) הִנֵּה נָא בְּהֵמוֹת אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי עִמָּךְ חֲצִיר כְּבָקָר יֹאכֵל.

עֵץ פְּרִי עוֹשֶׂה פְּרִי - דְּמוּת זָכָר וְנִקְבָּה. וְדְמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם, אֵלֶּה אֵינָם כְּאוֹתָם פְּרוּבִים. אֵלֶּה פְּנִים גְּדוּלוֹת בְּדְמוּת חַתוּמָּה. פְּרוּבִים, פְּנִים קִטְנוֹת כְּמוֹ תִּינוּקוֹת. פְּנֵי אָדָם, כֹּל הַדְּמִיּוֹת כְּלוּלוֹת בָּהֶם. בְּגִלְל שֶׁהֵם פְּנִים גְּדוּלוֹת וּמְצַטְטִירִים בָּהֶם צִיּוּרִים חֲקוּקִים כְּמוֹ חֲקִיקוֹת שֵׁם הַמְּפָרֵשׁ בְּאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם, מְזַרְחֵם מְעַרְבֵם צְפוּן וְדָרוֹם.

מִיֶּבֶא"ר רֹשֶׁם רֹשֶׁם לְצַד דָּרוֹם, וְכֹל הַפְּנִים מְסַתְּפָלִים אֵלָיו. פְּנֵי אָדָם, פְּנֵי אֶרֶץ"ה, פְּנֵי שׁו"ר, פְּנֵי נֶשֶׁר. אָדָם הוּא זָכָר וְנִקְבָּה, וְלֹא נִקְרָא אָדָם פְּרִט לְאֵלֶּה. מְצַטְטִירִים צִיּוּרִים שֶׁל רֶכֶב אֱלֹהִים רְבוּתִים, שְׁכַתוּב (תהלים סח) רֶכֶב אֱלֹהִים רְבוּתִים אֶלְפֵי שְׁנָאן. שְׁנָאן כָּלֵל שֶׁל כָּל הַצִּיּוּרִים, שׁו"ר נֶשֶׁר אֶרֶץ"ה. וְזֶהוּ אָדָם, הַתְּפַשְׁטוֹת שֶׁנִּכְלָלָה כְּאֶחָד בְּסוּד זָכָר וְנִקְבָּה. וְכֹל הָאֶלְפִים וְיִבְכוֹת, כֹּלֶם יוֹצְאִים מֵהַסוּד הַזֶּה שְׁנָאן. וּמֵהַדְּמִיּוֹת הַלְלוּ נִפְרָדִים כֹּל אֶחָד וְאֶחָד בְּצַדֵּיהֶם כְּמוֹ שְׂרָאוֹי לָהֶם.

וְאֵלֶּה הֵם שְׁמֵשֶׁלְבִים אֶחָד בְּאֶחָד, וּכְלוּלִים אֶחָד בְּאֶחָד, לְהִיּוֹת כֹּל אֶחָד וְאֶחָד כְּלוּל בְּחִבְרוֹ. שׁו"ר נֶשֶׁר אֶרֶץ"ה אָדָם מֵתְנַהֲגִים בְּסוּד שֶׁל אֲרַבְעָה שְׁמוֹת חֲקוּקִים עוֹלָם לְהַתְנַהֵג וּלְהַסְתַּפֵּל.

עוֹשֶׂה פְּרִי, אוֹף הֵכָא אֶפִיק אֵיהּ. וּמֵאן אֵיהּ אֵלִין אַנוּן פְּרוּבִים וְתַמְרוֹת. מֵאֵי תַמְרוֹת. אֵלִין אַנוּן דְּסִלְקֵי בְּתַנְנָא דְקֶרְבְּנָא, וּמֵתַתְקִינֵי בְּהַדִּיָּה וְאַקְמָן (נ"א וְאַקְרִין) תַּמְרוֹת עֶשֶׂן. וְכִלְהוּ קַיְמִין בְּתַקּוּנֵיהֶוּ לְעַבֹּדֶת הָאָדָם, מַה דְּלֹא קַיְמָא כֵּן חֲצִיר דְּהָא אֲתַעְתַּד לְמִיכָל דְּכַתִּיב, הִנֵּה נָא בְּהֵמוֹת אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי עִמָּךְ חֲצִיר כְּבָקָר יֹאכֵל.

עֵץ פְּרִי עוֹשֶׂה פְּרִי דְיוֹקְנָא דְכָר וְנוֹקְבָא. וְדְמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם. אֵלִין לָאו אַנוּן פְּאַנוּן פְּרוּבִים. אֵלִין אֶפִי רַבְרָבָן בְּדִיקְנָא חֲתִימָא. פְּרוּבִים אֶפִי זוּטְרִי כְרַבְיִין. פְּנֵי אָדָם כֹּל (ד"ו) דְיוֹקְנִין כְּלִילָן בְּהוּ. בְּגִין דְאַנוּן אֶפִין רַבְרָבִין וּמְצַטְטִירִין בְּהוּ צִיּוּרִין גְּלִיפִין כְּגִלְפֵי שְׂמָא מְפָרֵשׁ בְּאַרְבַּע סְטְרֵי דְעֵלְמָא מְזַרְחֵם מְעַרְבֵם צְפוּן וְדָרוֹם.

מִיֶּבֶא"ר רֹשֶׁם רֹשֶׁמוֹ לְצַד דָּרוֹם. וְכֹל אֶנְפִין מְסַתְּפָלִין לְגַבִּיָּה. פְּנֵי אָדָם פְּנֵי אֶרֶץ"ה פְּנֵי שׁו"ר פְּנֵי נֶשֶׁר. אָדָם אֵיהּ דְכָר וְנוֹקְבָא, וְלֹא אֶקְרִי אָדָם בְּרֵי וּמְנִיָּה אֲצַטְטִירִין צִיּוּרִין דְרֶכֶב אֱלֹהִים רְבוּתִים דְכַתִּיב, (תהלים סח) רֶכֶב אֱלֹהִים רְבוּתִים אֶלְפֵי שְׁנָאן.

שְׁנָאן כָּלֵל דְכִלְהוּ צִיּוּרִין שׁו"ר נֶשֶׁר אֶרֶץ"ה. וְזֶהוּ אֵיהּ אָדָם (דף יט ע"א) פְּשִׁיטוֹ דְאַתְפָּלִיל כְּחָדָא בְּרִזָּא דְכָר וְנוֹקְבָא, וְכִלְהוּ אֶלְפִין וְרַבְבָּן כְּלִילָן. נְפִיקֵי מֵהַנִּי רִזָּא שְׁנָאן. וּמֵהַנִּי דְיוֹקְנִין מֵתַפְרָשִׁין כֹּל חַד וְחַד כְּסִטְרֵיהֶוּ כְּמָה דְאַתְחַזִּי לִוְן.

וְאֵלִין אַנוּן דְקָא מְשִׁלְבֵן חַד בְּחַד וְכִלְלִיל חַד בְּחַד לְמַהוּי כֹּל חַד וְחַד כְּלִילָן בְּחִבְרִיָּה, שׁו"ר נֶשֶׁר אֶרֶץ"ה אָדָם אֲתַנְהֲגֵן בְּרִזָּא דְאַרְבַּע שְׁמָהֵן גְּלִיפָאן סִלְקִין לְאַתְנַהֲגָא וּלְאַסְתַּפֵּלָא.